

fødbanligt og ordinært, og der er Intet til Ginder for, at der navnlig ved enkelte Leiligheder, naar der er Spørgsmaal om særlige Expeditioner, kunde bevilges hderligere Midler til større Udrustninger. Dette er nu vistnok ganske rigtigt, men jeg tillader mig dog at formene, at det Naturlige er, at man, naar man lægger en almindelig Flaadeplan, i denne ind sætter, hvad der maa antages at være passende netop som det Sædvanlige, som det, der hører til de aarlige Øvelser, der skal til for at holde hele Flaademasineriet i god Orden. Dette er, om jeg saa maa sige, det meest Principielle i den hele Flaadeplan. Derimod forekommer det mig, at man meget bedre ved de aarlige Bevillingslove kan give større Summer til at fremskynde Bygningen af Krigsskibe eller til at kjøbe saadanne, naar man maatte have Brug for dem i Diebliffet. Jeg kan derfor ikke Andet end udtale, at det vilde være mig særdeles kjær, om dette Forslag her nu vedtoges; jeg kan forsikre den ærede Ordfører om, at hvis han gjennem Bevillingslovene maatte ønske bevilget Midler til at fremskynde Bygningen af Krigsskibe, skal han hos mig deri finde en saa beredvillig Understøttelse, som jeg formaaer at give ham.

Steenstrup: Naar jeg har bedet om Ordet efter det lange Foredrag, vi nu have hørt, er det paa ingen Maade, fordi jeg vil imøbegaae det, men fordi jeg trods det i et Par korte Ord netop vil anbefale det samme Forslag, hvorved den ærede foregaaende Taler dvælede saa længe. Naar man spørger om Folketstemningen og lægger Vægt paa den, kan man tage feil, men seer man hen til en begrundet Mening og henter Stemningen fra Folk, der ere kyndige i en Sag, troer jeg, man vil kunne lægge Vægt derpaa. Spørger man imidlertid Handelsmarinen om, hvilken Mening den har om vor Flaade og dens Officerers Øvelse, hører man gennemgaaende, at vore Søofficerer mangle Øvelse. Det er ikke min Hensigt at krænke vore Officerer, men det er en Kjendsgjerning, at det er en fast Overbevisning og en almindelig Tro hos vore Matroser, at Søofficererne langtfra have den Øvelse, som svarer til deres. Jeg skal altsaa tillade

mig at anbefale Endringsforslaget under Nr. 4 i den Overbevisning, at det er Sandhed, at navnlig vore Søofficerer og Underofficerer i høi Grad trænge til en større Øvelse end den, der hidtil er bleven dem tildeel. Jeg skal tillade mig at henvise til en historisk Kjendsgjerning. I Aaret 1864 vare vi saa heldige at overvinde Tjydkerne, men den samme Admiral, som da led et Nederlag ligeoverfor de Danske, vandt Aaret efter et Søslag overfor Italienerne, skjøndt deres Flaade var mange Gange stærkere. Spørger jeg nu, hvad der sandsynligst har bevirket, at Udsalbet af dette Slag blev, som det blev, forekommer det mig utvivlsomt, at det er det, at det østerrigiske Mandskab var bedre øvet end det italienske; det staaer for mig som soleklart, at deri ligger Pointet. Naar vi efter Landets Natur have mere Lyft og Evne til at uddanne os tilføes, troer jeg, vi skulle lægge Vægten derpaa, og at vi her med en lille Udgift kunne virke mere end med den store Udgift til Armeen. Jeg siger altsaa, at dette Endringsforslag, om det ogsaa gaaer ud paa at anvende 80,000 Rd., forekommer mig langt rigtigere end 800,000 Rd., anvendt paa Armeen.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag til § 1 i det af Udvalget foreslaede Lovudkast af R. Jensen, Kjær og Winther:

Udgaaer af 1ste Stykke „aarlig Udbannelse“ og istedetfor indsættes: „saameget Mandskab, som den aarlige Udskrivningslov fastsætter“.

forkastedes med 58 Stemmer mod 10.

2) Forslag til § 2 af de Samme:

Udgaae 2det, 3die, 4de, 5te Stykke, af 6te Stykke udgaaer: „det øvrige Mandskab hjemsendes“.

forkastedes med 58 Stemmer imod 6.

3) Forslag til § 2 c. af Marineministeren:

Linie 3, 4 og 5 forandres til: „De kunne